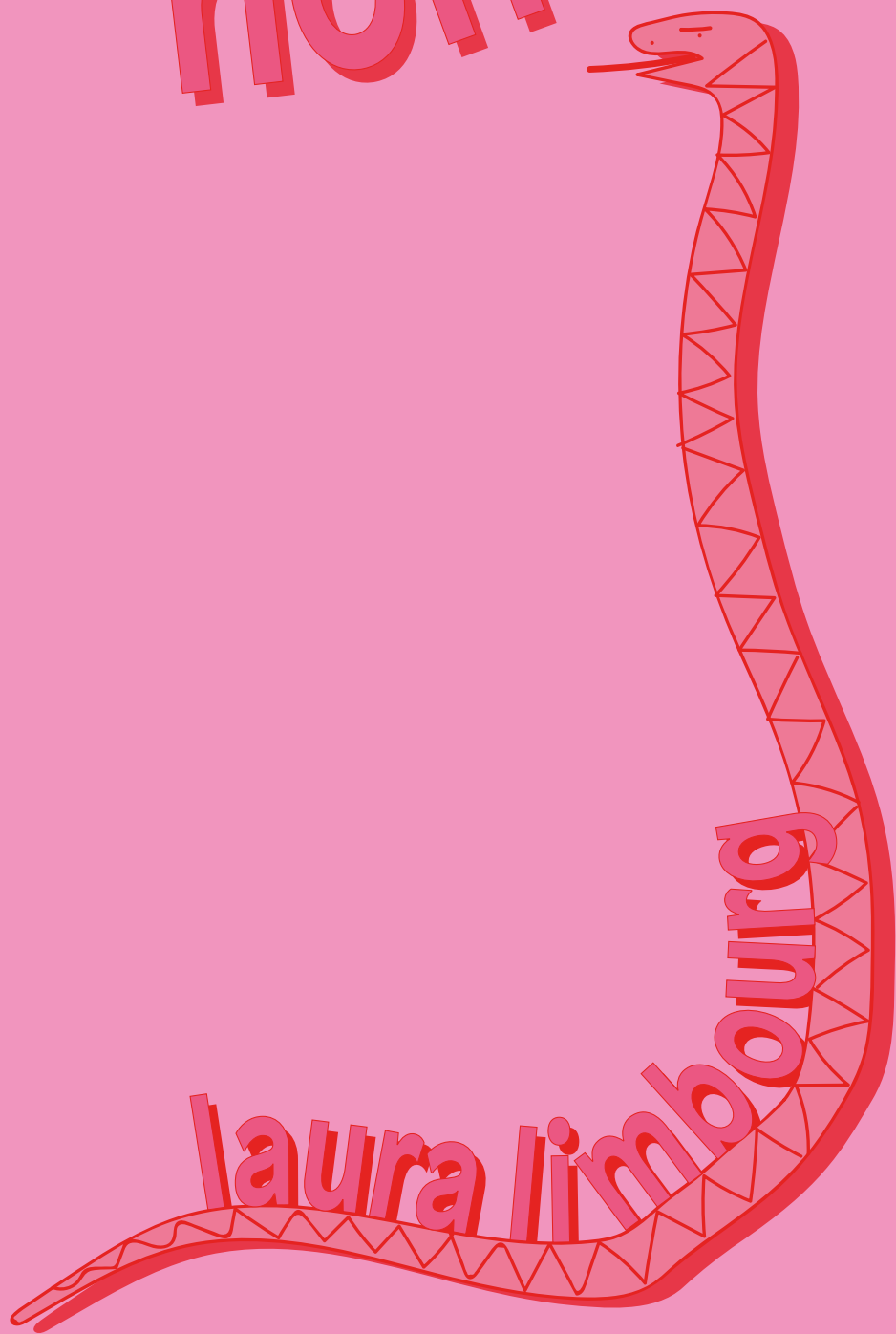

hump in
honey

isbn 978-80-908062-6-9

©2022 spolek trafačka, text Petr Vaňous

laura limbourg

hump in honey

zemí prodávána jako suvenýr.

Laura Limbourg si vytvořila svébytný „jazyk vyprávění“, v němž rafinovaně kombinuje atributy a symboly tradičních asijských kultur s odkazy na vizuální svět reklamy, propagace, marketingu a kých. Sjednocuje je způsobem „rychlé“ malby, jejíž stylizační předobrazy čerpá z rychlých cestovních skic a akvarelových poznámek. Z původních cestovních či deníkových záznamů vznikaly po návratu větší a velké obrazy. Asie rozsvítla autorčinu paletu, která předtím byla spíše monochromaticky temná a obrazy více popisné. Zanedbatelný není ani vliv klasických tušových technik či malby na porcelán, spojených s regionem východní Asie. Technika akvarelu inspirovala autorku k uvolnění rukopisu, k tvarové redukci a k specifické „lehkosti“ malování v transparentních vrstvách

a zářivé barevnosti, pro které hledala možnost měřítkových zvětšení. Předností a rozpoznatelnou kvalitou obrazů Laury Limbourg je velkorysá expresivní zkratka, která udržuje sdělované emoce přesně v té živosti a bezprostřednosti, v níž mimovolně vznikají.

Kompozice obrazů se místy pohybují na hranici znaku či znakových konfigurací, které zpravidla kombinují figuru a konkrétní realie. Autorce jde o evokaci vztahů usazených do ostře polarizačního pole. Na jedné straně exotické rámce, navozující v Evropanovi pocity svobody spojené s volným pohybem a zážitky z cestování, na straně druhé otroctví reprezentované nahou či polonahou ženskou figurou nahlíženou jako čistě sexuální objekt (spodní prádlo, paruky, výrazné líčení). Výmluvné jsou v tomto směru opakující se náměty porcelánových váz, které

svými tvary odkazují na ženskou tělesnost a materiálem na jemnost a křehkost, kterou v sobě jako bytosti nesou. Hadi, tygři, draci, delfini, lvi, volavky – to jsou symbolická zvířata, která se v obrazech Laury Limbourg vyvazují ze svých jednoznačných ikonografických a heraldických rolí, aby se zapojila do čistě autorských, aktualizovaných narativů. Přítomnost zvířat na obrazech je různá. Někde mytologicky komunikují s lidskou figurou jako zástupné atributy vnitřních a vnějších slabostí, sil či božstev, jinde se objevují na povrchu porcelánových nádob nebo jako výzdobná součást koberců. Na některých obrazech vystupují pouze sama za sebe v nejednoznačné roli a s mnohoznačným posláním.

Název výstavy Hump In Honey, volně přeloženo jako „Kotě, naskoč si“, poukazuje na rozpor-nost témat, kterým se autorka

ve své malbě věnuje. Lze ho číst různě: v kontextu čistě erotic-kém, ale i jako symbol odhodlání či kuráže – taková hesla psali váleční piloti na nosy svých letadel, když vyráželi do smrtících bitev. Na tomto místě je nutné zmínit, že Laura Limbourg je dlouhodobě fascinována létáním a pravidelně se mu jako aktivní pilotka sportovního letadla věnuje. Osvobození ve vzduchu souvisí metaforicky s pocitem, že člověk má svůj osud doslova ve vlastních rukou. Jako bychom za malbou Limbourg cítili nikoliv nezávazné morality, nýbrž výzvu: osudy, jež má neoprávněně v rukách někdo jiný, je nutné společensky podpořit, aby jejich nositelé dostali šanci dostat se z vlastního pádu, pro který se často nerozhodli dobrovolně. Létání, zdá se, změnou stanoviště umožňuje vidět věci z jiné perspektivy, jako celostní problém. A právě pro tuto tematickou celistvost či komplex-

petr vaňous

laura limbourg

nost má autorka silně vyvinutý smysl, což dokazují její hravé a zároveň zraňující obrazy, které na sebe plynule navazují, přirozeně se strukturují a rozvíjejí svá námětová východiska.

Narodila ses v Belgii, ale studuješ a žiješ v Praze. Má na tebe tato změna prostředí vliv?

V Česku žiju od tří let, tak to zas takový vliv nemá, ale nemůžu říct, že se v Praze cítím doma. Pořád mě to táhne zpátky do Belgie.

Máš poměrně specifický koníček, létání. Jak ses k němu dostala?

V 16 letech jsem začala létat na větroních v Aeroklubu v Mladé Boleslavi, kde začal létat i můj děda za Svazarm, když mu bylo 13 let. On pak pokračoval na vrtulníky a já v 17 na motorová letadla.

S čím máš létání spojené? Co tě na něm fascinuje?

S volností a zároveň se strašnou soustředěností na ten stroj, který mám v tu chvíli plně v rukách. Všechno ostatní jde stranou, v letadle se cítím nejvíc mentálně odpočínatá. Je to něco překrásného.

Proč ses rozhodla studovat malbu?

Nic jiného neumím :D. Na střední umělecké škole jsem byla v ateliéru malby a tamní profesor, bývalý stu-

dent Martina Mainera, mi poradil zkusit se přihlásit k němu na AVU a ono to vyšlo. A na AVU při přijímačkách mi došlo, že nikdy v životě nechci dělat nic jiného.

Na začátku studia ses pokoušela létání malířsky tematizovat. Proč jsi téma opustila? Vrací se ti i do současných obrazů, a pokud ano, tak proč?

V prvním ročníku se to nesešlo úplně s pochopením, jelikož jsem upustila od barvy a dělala většinu leteckých pohledů z ptačí perspektivy monochromně. S čistě malířským ateliérem, kde barva byla to nejdůležitější, to nešlo dohromady. Teď mám naprostou volnost v tom, co dělám, a létání se mi do obrazů postupně vrací zpátky, ale s úplně jiným přístupem než tenkrát...

Jak ses dostala k tématu jihovýchodní Asie? Byla jsi tam na studijním pobytu?

Při cestování po Thajsku, Kambodži, Vietnamu a Filipínách. Při těch cestách mi došlo, že tam stále je obrovským problémem prostituce v mladém věku. Ale Asie mě hodně ovlivnila

i kulturně, zejména pak studijní stáž na Taiwanu.

Co tě nejvíce zasáhlo, když jsi cestovala do Thajska a jiných zemí? Vidět na vlastní oči nezletilé holky stát na ulicích; příběhy, které se pak člověk doslechne nebo dočte, jsou zdrcující. Při těch cestách vznikaly akvarely, které mě pak inspirovaly do větších formátů v ateliéru. V tu dobu se začal utvářet i můj rukopis, kdy jsem nechtěla, aby ty malby byly tak „těžké“, a snažila jsem se malbu zredukovat a uvolnit, v čemž mi pomáhala práce na hedvábí a na papíře.

Téma „sexturismu“ je velmi vážné. Hodláš se mu věnovat i jinak než pouze v námětech svých obrazů? Zvažuje v tomto směru nějaký aktivistický postup?

Už nějakou dobu mám naplánovanou cestu do Kambodži, kde existuje centrum, v němž holky z nevěstinců, kam byly prodány, zachraňují a dávají je dohromady po zdravotní, mentální i fyzické stránce, a pak je učí novým řemeslům a pracím, aby se vrátily do normálního života. Já tam chci udělat takové „art therapy“ kurzy, které by

dle mého mohly alespoň trochu mentálně pomoci a třeba potom ze vzniklých obrázků udělat slečnám výstavu. Bohužel tahle cesta už se přes rok odkládá kvůli pandemii, věřím ale, že v roce 2022 by to už mělo být možné zrealizovat.

Co myslíš, že je předpokladem tohoto novodobého otroctví? Je to vedle místní chudoby i tím, že nad problémem zavírají oči bohaté země světa, jejichž občané jsou do situace zapleteni?

Je to velmi složitý problém, do kterého není snadné nahlédnout. Základem je absence studia malých dětí, které rodiče často nechávají doma, aby žebrale o peníze u turistů. Ty děti pak vyrostou, nemají vzdělání a končí třeba jako prostitutky/prostitutky. Nebo rodiče své děti v útlém věku prodají, protože nemají peníze a mají hlad. Holky z chudých vesnic nemají jinou možnost, jak uživit celou rodinu, tak jdou dobrovolně do větších měst takto vydělávat peníze. Určitě by dané země měly podnikat mnohem radikálnější kroky ke změně, než se děje doposud. Je to problém, který se do budoucna s dopady covidu ještě zhorší.

Jaké atributy lokálních jihoasijských kultur se objevují na tvých obrazech a proč?

Velmi často se v mých obrazech objevují HADI jako symbol mučení nespolečupracujících holek. PORCELÁNOVÁ VÁZA symbolizuje ženskou křehkost a tvary. VOLAVKY A JINÍ PTÁCI představují volnost, vznešenost a křehkost. SLUNCE A DUHY symbolizují nové, lepší dny. TYGŘI jsou pro mě v obrazech takový symbol ochranné ruky. DRACI mají symbolizovat něco tradičního.

Často dáváš do kontrastu atributy tradičních lokálních kultur (keramika, porcelán, ornamenty, znaky, zvířata, flóra) s motivy novodobého otroctví, kterým je prostituce. Proč volíš právě strategii tohoto rozporného způsobu „setkávání“ lokální exotické atmosféry s brutálním globálním rozrušováním místních tradic?

Jelikož je pro mě naprosto nepochopitelné, proč je v zemích s tak nádhernou tradicí a kulturou, kde nemůžete jít do historických posvátných komplexů pomalu ani s odhalenými kotníky nebo s tetováním a kde lidé

ctí historickou tradici, povoleno za rohem prodávat holky na ulicích.

Jaký jsi navázala kontakt s místními lidmi, kulturou, zvyky a rituály? Někjaké větší kontakty jsem navázala až na Taiwanu, kde jsem studovala. Lidi tam jsou přátelštější a velmi pohostinní.

Jak zkušenost s asijskou civilizací konkrétně ovlivnila tvou práci s barvou a kresbou? Velmi se mi probarvila paleta. Z počátku jsem dělala monochromní obrazy, až jsem se dopracovala k téměř kýčovitě barevnosti. Asie a kýč k sobě také vzájemně patří.

Tvůj způsob malování má v sobě rysy spontánnosti. Maluješ rychle? Vracíš se k obrazům a koriguješ je? Maluju velmi rychle metodou mokrým do mokrého, abych se na bavlněném plátně co nejvíce přiblížila papírovému podkladu a malba působila více uvolněně a spontánně.

Celkový výraz tvé malby má z hlediska evropských tradic naivizující, rustikalizující formu. Hodně tvarově redukuješ, zjednodušuješ, výrazně

pracuješ s barvou. Proč je pro tebe redukce, tj. zjednodušování, stylizace, důležitá? Máš v tomto směru nějaké maliřské vzory, nebo postupuješ čistě intuitivně?

Vzory určitě mám, malbou mi je nejvíce sympatická práce Kataríny Janečkové, Andreje Dúbravského nebo Marlene Dumas. Stylizace a redukce je pro mě v obrazech důležitá, aby malba nepůsobila ztuhle a moc popisně. Mám ráda, když si divák může sám hledat nějaký příběh, který není na první pohled tolik viditelný nebo očividný na první dobrou.

Častým motivem na tvých obrazech jsou vázy. Z čeho tu vycházíš a jaké má být jejich poselství?

K vázám jsem se dostala na Taiwanu, kde ve městech Yingge porcelán vyrábějí. Okamžitě mě to ovlivnilo a fascinovalo. Je to skvělý symbol pro ženské tělo a jeho křehkost.

Na výstavě se objeví i prostorové objekty. Proč tato potřeba zasáhnout do prostoru?

Malba mi přestává stačit jako prostředek sdělení a chci se realizovat i prostorově.

V tvých dílech takřka absentují mužské postavy. Pokud se tu vyskytnou, jsou spíše odkazem na jakési neškodné kulturní prototypy či zastřená ikonografická schémata, jako je tomu u motivu „thajského chlapce“. Proč?

Není to tak, že bych si snad myslela, že chlapců se kuplířství netýká, ale přeci jen se zlo na dívkách děje v mnohem větší míře. Chlapecké figury jsem začala malovat na Taiwanu podle různých porcelánových sošek, které mají nosit majiteli štěstí.

Jak bys vysvětlila významově ambivalentní název výstavy?

Vychází z malůvek pilotů za druhé světové války, kdy si na bojovná letadla malovali obrázky s velmi sexistickými názvy „na kuráž“. Tyto malby mě velmi baví a často, pokud je to vhodně použitelné, dávám svým obrazům stejné názvy.

V roce 2020 ses stala laureátkou Ceny Kritiky pro mladou malbu s přesahy. Překvapilo tě to? Ulehčila, nebo zkomplikovala ti tato zkušenost život?

Překvapilo mě to a nesmírně nakoplo

do další práce. Určitě mi výhra nic nezkomplikovala, spíše naopak! :D

Právě dokončuješ studium na pražské AVU. Jaké je téma tvé diplomové práce?

Ráda bych pracovala s projektem z Kambodži a udělala 20 obrazů a třímetrové betonové sousoší, tak uvidíme, jak to celé dopadne a co se v omezených prostorách AVU nakonec vystaví :-)

Co plánuješ po škole?

To samé co teď. Vstát, malovat, spát. :D Ráda bych odjela na delší dobu tvořit někam do zahraničí, buďto do Londýna, nebo NYC.

Organised crime is embedded in the system of services offered and masked by the seemingly innocuous forms of supply and demand that tourists find acceptable. Human misery is sold here as a souvenir to visitors from wealthy countries.

Laura Limbourg has created her own “narrative language”, in which she subtly combines the attributes and symbols of traditional Asian cultures with references to the visual world of advertising, marketing and kitsch. She unifies them in the manner of a bedaubed painting whose stylistic prototypes are drawn from rapidly drawn travel sketches and watercolour impressions. The original travel or journal records are then used to create larger paintings upon her return home. Asia brought light into the artist’s palette, which had previously been somewhat monochromatically

petr vaňous

dark, the images more descriptive. The influence of classical ink techniques and the painting on porcelain associated with the region of East Asia is also apparent. The use of watercolour inspired Limbourg to free up her style, to effect a formal reduction, and to introduce a specific “lightness” of painting in transparent layers and vibrant colours, for which she sought the possibility of scaled enlargements. What leaps out at the viewer is a generously expressive elision that captures the emotions being communicated with precisely the vivacity and immediacy in which they involuntarily arose.

The composition of the paintings sometimes operates on the border of symbol or symbolic configurations, which usually combine the figure and real-world objects. Limbourg wishes to evoke relationships

set within a sharply polarising field. On the one hand, exotic framing provokes in Europeans the feelings of independence associated with free movement and shared experiences of travel, while on the other it uncovers the slavery represented by naked or semi-naked female figures viewed as purely sexual objects (lingerie, wigs, garish makeup). In this respect the recurring motif of porcelain vases speaks volumes. By virtue of their shape they allude to the feminine body, and by their material to the smoothness and delicacy they carry within them. Snakes, tigers, dragons, dolphins, lions, herons... these are symbolic animals that in Limbourg’s paintings break free from their unequivocal iconographic and heraldic roles and engage in purely authorial, temporally updated narratives. The presence of animals in the artist’s work takes different forms.

laura limbourg

They sometimes communicate mythologically with the human figure as surrogate attributes of internal and external weaknesses, forces or deities. Elsewhere they appear on the surface of porcelain vessels or as the decorative element of rugs. In some works they appear simply as they are in an equivocal role with an ambiguous mission.

The exhibition title Hump In Honey points to the contradictoriness of the topics that the artist focuses on in her work. It can be read in different ways: in a purely erotic context, but also as a gesture of the determination or courage that wartime pilots placed on the noses of their aircraft as they embarked on deadly battles. At this point it should be observed that Limbourg has long been fascinated by flying and is an active sports pilot. Liberation in the air is metaphorically

linked with the awareness that our fate is literally in our own hands. It is as if we feel behind her paintings not a non-binding morality, but a call for some fates, unjustifiably held in the hands of another, must be socially supported in order to offer them a chance to escape their own fall, which is something they did not decide on of their own volition. It would seem that flying makes it possible to see things from a different perspective, by changing position – from a temporary height – holistically. And it is precisely for this thematic integrity or complexity that the artist has a strongly developed sense, as evidenced by her playful yet wounding images, which connect up seamlessly with each other, proliferate, and naturally structure and expand on their thematic starting points.

petr vaňous

You were born in Belgium, but you live and study in Prague. Has this change of environment affected you in some way?

I've been living in the Czech Republic from the age of three, so the effect is not that great. Having said that, I can't really say that I feel at home in Prague. I feel Belgium pulling me back to this day.

You have a somewhat unusual hobby in the form of flying. How did you get into that?

When I was 16 I began flying gliders at the Aeroclub in Mladá Boleslav, where my grandfather had begun flying for Svazarm [the Union for Cooperation with the Army] when he was 13. He then graduated to helicopters, while at 17 I moved on to aeroplanes.

What is it that draws you to flying? The sense of freedom coupled with the incredible concentration you have to focus on the machine, which is fully in your hands at that moment. Everything else fades away and I feel the most psychologically relaxed. It's beautiful.

What made you decide to study painting?

I'm no good at anything else :D.

At the high school of art I studied at the painting studio and the local professor was a former student of Martin Mainer. He advised me to apply for AVU and I was successful. And it was at the entrance exams for AVU that I realised that I never wanted to do anything else in my life.

At the beginning of your studies you tried to incorporate flying as a theme in your work. Why did you quit that topic? Is it now returning as a feature in your work, and if so, why?

In my first year at art school it didn't meet with much with the way of understanding, since I had moved away from colour and was mostly creating aerial perspectives from a bird's eye view in monochrome. In a studio devoted to painting, where colour was all important, that didn't go down too well. But now I have complete freedom to do what I want, and flying has gradually returned to my paintings, though with a completely different approach than before...

an interview with laura

What about your relationship with Southeast Asia? Did you travel there to study?

While I was travelling around Thailand, Cambodia, Vietnam and the Philippines it suddenly occurred to me what a huge problem the prostitution of young girls still is there. But Asia also influenced me a lot culturally, especially during my study trip to Taiwan.

What were you most struck by during your travels to Thailand and other countries?

Seeing with my own eyes young girls standing in the street, and then hearing or reading their stories. It was devastating. It was on such trips that I created watercolours, which then inspired me to create larger works back in my studio. This was when my own individual style was slowly emerging. I didn't want my paintings to be so "heavy", and I tried to reduce and free up my style. My work on silk and paper was a great help in this respect.

The topic of sex tourism is really serious. Have you any plans to

address it outside the context and content of your paintings? Have you have considered becoming an activist?

For some time I have been planning a trip to Cambodia, where there is a centre that rescues and rehabilitates, both psychologically and physically, girls who have been forced to work in brothels. They are then taught new skills and trades that allow them to return to a normal life. I would like to offer courses in art therapy, which I believe could help, at least slightly, and then maybe put together an exhibition with the paintings created by the girls. Unfortunately this trip has been postponed for over a year due to the pandemic. However, I reckon that it should be possible to realise my plans in 2022.

What do you think lies behind this modern form of slavery? In addition to the local poverty, is it that rich countries, whose citizens prop up this trade, close their eyes to the problem?

It is a very complex problem that it is not easy to look at head on. To begin with there is the absence of

education for young children, whose parents often leave them at home in order to beg for money from tourists. These children grow up without an education and end up as prostitutes. Or their parents sell them at an early age because they have no money and are hungry. Girls from poor villages have no other way of feeding a whole family, and so they voluntarily travel to larger towns and cities to earn money in this way. The countries concerned should certainly take more radical steps to change matters. It is a problem that is set to get worse and worse in the future.

What attributes of local South Asian culture appear in your paintings and why?

SNAKES often appear as a symbol of the torture practised on non-cooperating girls. The PORCELAIN VASE symbolises feminine fragility and shapeliness. HERONS AND OTHER BIRDS symbolise freedom, nobility and fragility. The SUN AND RAINBOWS symbolise new, better days. TIGERS represent a kind of helping hand held out. DRAGONS are meant to symbolise something traditional.

You often contrast the attributes of traditional local cultures (ceramics, porcelain, ornamentation, symbols, animals, plants) with motifs of modern-day slavery, which prostitution is an example of. What made you opt for an antithetical strategy, in which local exotic atmospheres are confronted by the brutal global destruction of communitarian traditions?

Because it is completely incomprehensible to me why, in a country with such a wonderful tradition and culture, where you can barely enter sacred, historical buildings with so much as an exposed ankle or tattoo, and where people respect tradition, around the corner it is permitted to sell girls on the street.

What kind of contact were you able to strike up with the local people, culture, customs and rituals?

I only really made meaningful contact with people when I got to Taiwan, where I was studying. The people there are very friendly and hospitable.

How has the experience of Asian civilisation impacted specifically

on your work with colour and drawing?

It has diversified my palette. To begin with I was creating monochrome paintings, and then worked my way to an almost kitsch colour scheme. Asia and kitsch also belong together.

Your painting technique contains elements of spontaneity. Do you paint fast, or do you return to your work and make endless corrections?

I paint very quickly using the wet-on-wet method to get as close as possible to the paper base on the cotton canvas so that the painting gives the most relaxed spontaneous impression.

The overall impression of your work from the perspective of European traditions is naive and rustic. You reduce shape, you simplify, you work expressively with colour. Why is reduction, i.e. simplification and stylisation, important for you? Do you have any models in this respect, or do you proceed purely intuitively?

I certainly have models. I feel closest

to the work of Katarína Janečková, Andrej Dúbravský and Marlene Dumas. For me, stylisation and reduction are important in order that the painting does not look stiff and excessively descriptive. I like it when the viewer can find a story for themselves that is not visible or obvious at first glance.

Vases are a common motif in your work? Why is that, and what are they telling us?

I got into vases in Taiwan. They make porcelain in the Yingge district. I was immediately gripped. It is a wonderful symbol of a woman's body and its fragility.

The exhibition also includes spatial objects. Why the need to intervene in space?

Painting no longer suffices as a means of communication and I want to extend out into space too.

There are virtually no male figures in your works. If they feature at all, it tends to be in the form of a reference to some harmless cultural prototypes or veiled iconographic

scheme, as in the case of the motif "Thai box". Why is that?

It's not that I think that boys are not affected by being pimped. However, the fact is that this evil practice is something that affects girls to a far greater extent. I started painting boy figures in Taiwan according to various porcelain statuettes that are supposed to bring their owners good luck.

How would you explain the ambivalent name of the exhibition?

It's based on paintings of pilots during the Second World War. They used to paint pictures on fighter planes with very sexist names for "courage", and I like many of these paintings and give my own paintings the same name, if appropriate.

In 2020, you won the Critics' Prize for young painting with overlaps. Were you surprised? Did this experience make your life easier or more complicated?

It surprised me and was huge motivation to continue working. The prize certainly didn't complicate matters. If anything, it was the other way

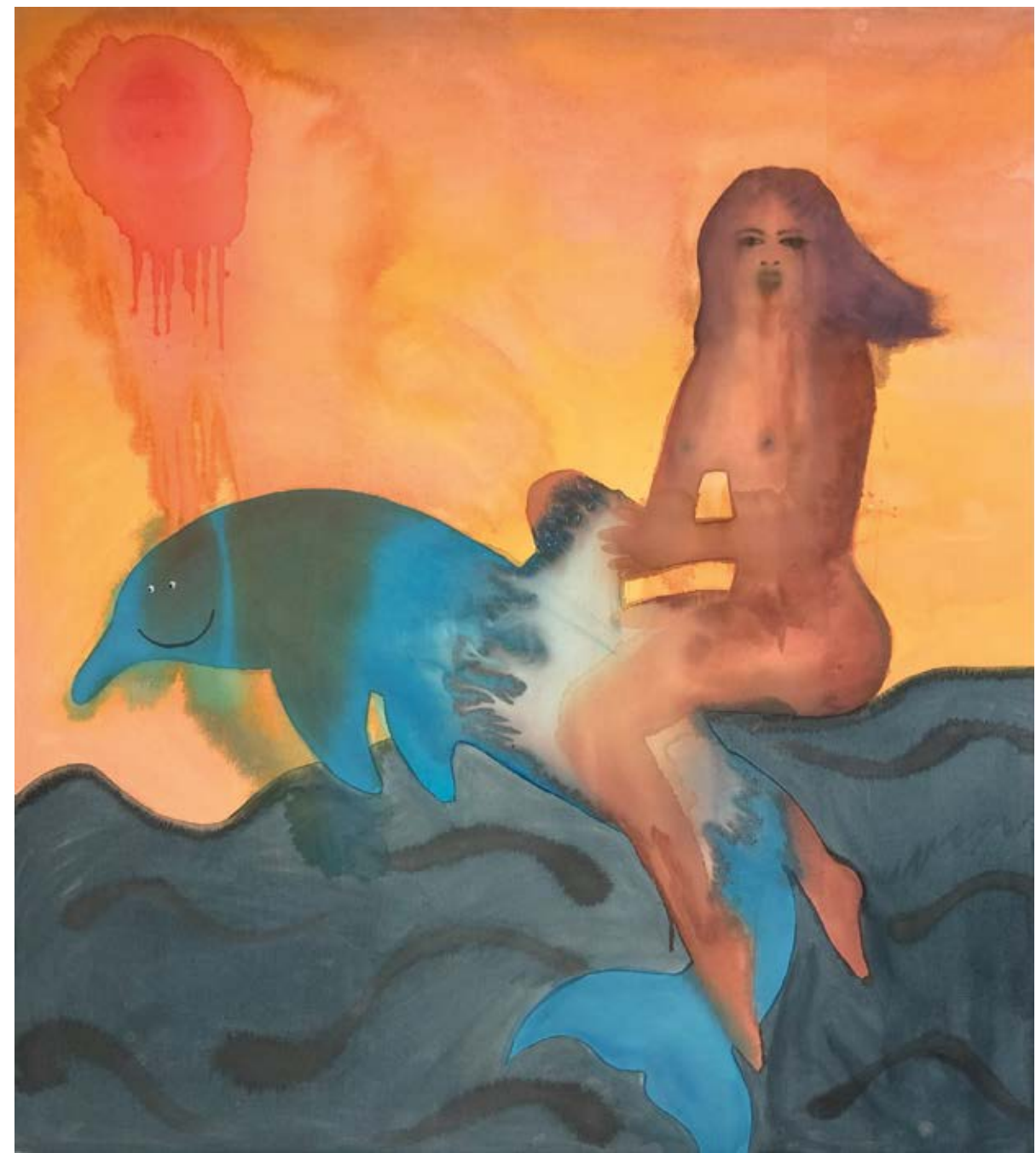
round! :D

You are in the process of completing your studies at AVU in Prague. What is the theme of your dissertation?

I would like to work on a project involving Cambodia. I would create 20 paintings and a three-meter sculpture in concrete. We'll see how it all turns out and what can be exhibited in the cramped spaces of AV :-)

What are you planning to do after you graduate?

The same as I'm doing now. Get up, paint, sleep. :D I'd like to spend some time abroad working, either in London or New York.

Všechna díla jsou provedena technikou akryl na plátně, pokud není uvedeno jinak.
All works are made using acrylic on canvas, unless otherwise stated.

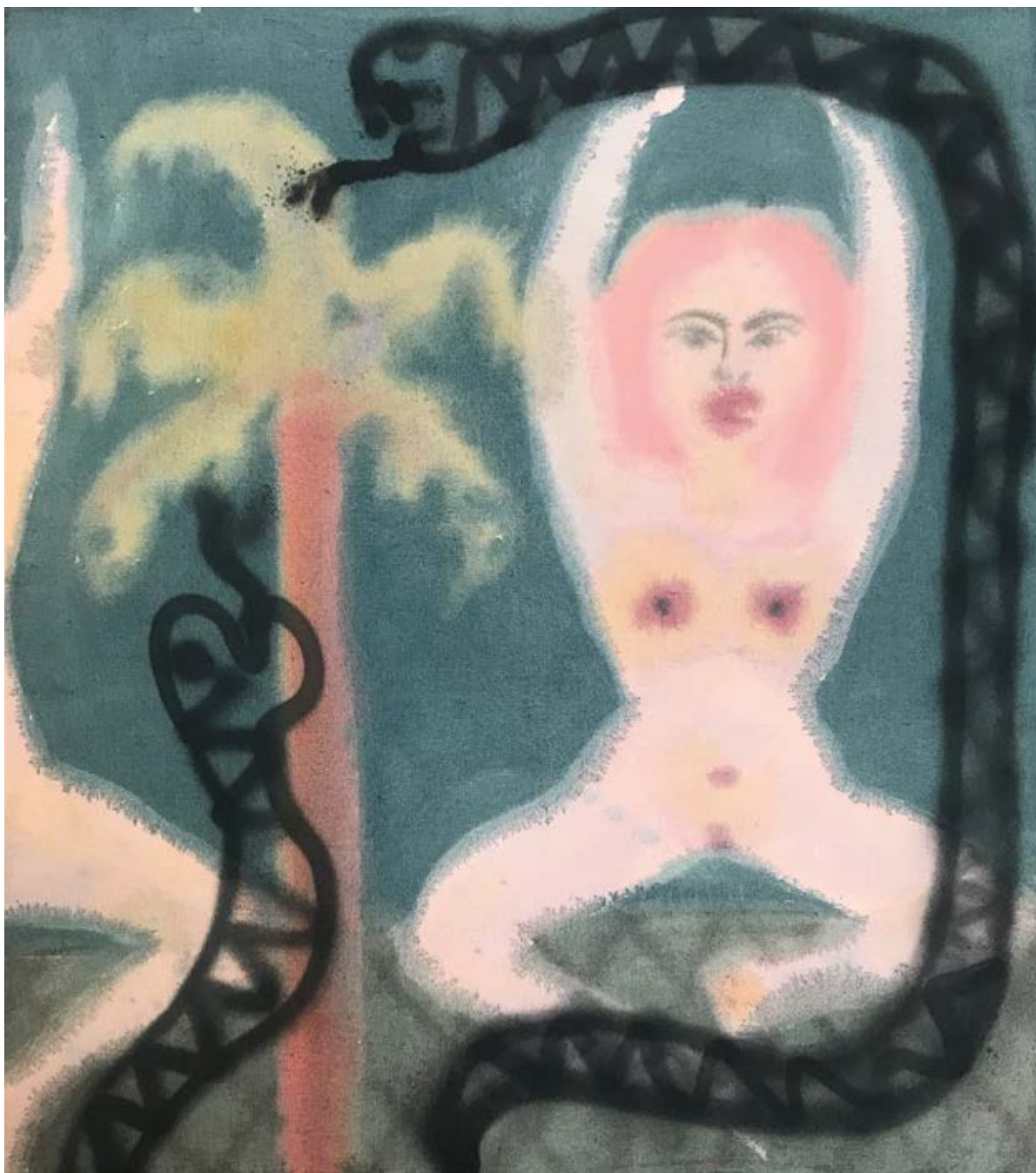
hump'n honey 2020, 180 × 200 cm

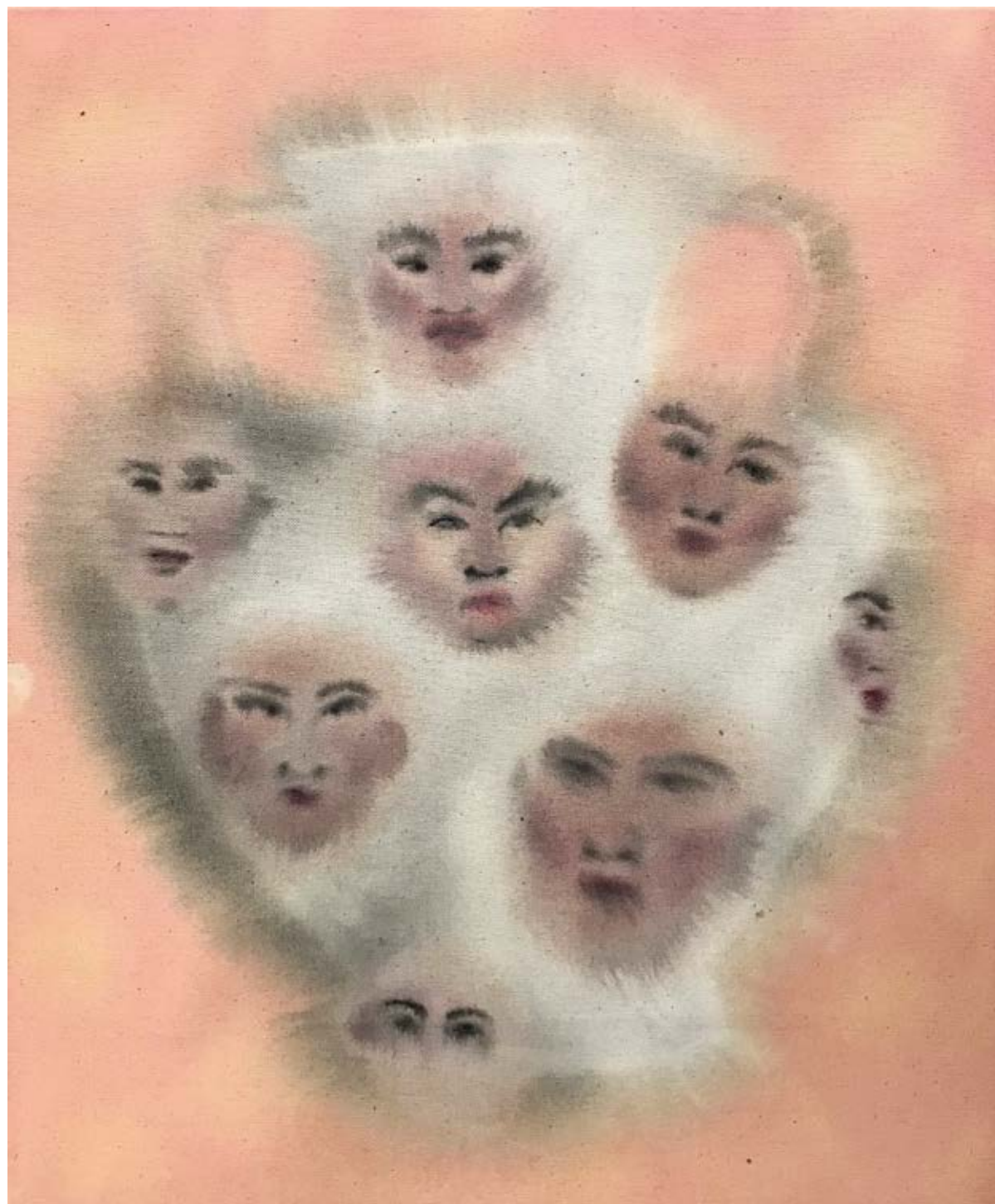
taiwanese girl 2020, 70 x 90 cm

taiwanese boy 2020, 90 x 70 cm

girl with snake
2019, 75 × 85 cm

pink vase
2020, 50 × 60 cm

snake torture 2020, 200 × 180 cm

taiwanese statue 2020, 70 × 90 cm

jungle joy 2020, 150 × 200 cm

taiwanese boy 2020, 150 × 130 cm

vase 2021, 160 x 300 cm

vase II 2021, 160 x 300 cm

vase III 2021, 160 x 300 cm

vase IV 2021, 160 x 300 cm

heron I-IV
2021, 75 × 85 cm

reaching out
2020, 190 × 190 cm

blue vase
2021, 320 x 300 cm

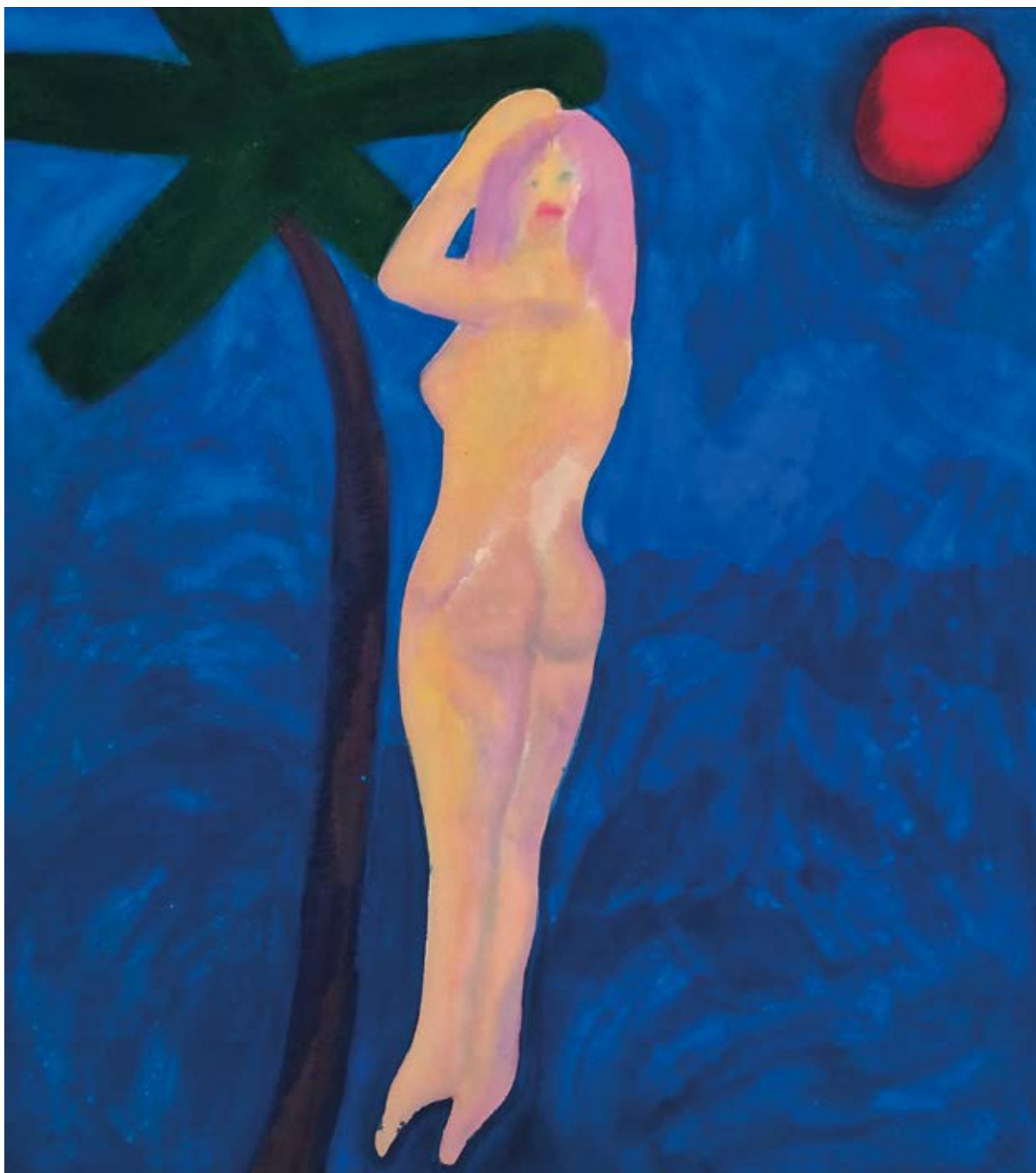
blue2020, 250 x 200 cm

blue rose 2021, 180 × 200 cm

blue rose II 2020, 180 × 200 cm

blue rose III
2021, 180 x 200 cm

green dragon
2021, 200 x 300 cm

dragon 2021, 300 x 200 cm

baby pillow 2020, 70 x 90 cm

green tiger 2019, 75 × 85 cm

come get some 2019, 300 × 200 cm

fight in yingge 2021, 170 × 200 cm

torture snake paradise 2021, 290 × 200 cm

girls with plane 2021, 170 × 170 cm

hump in honey 2020, 220 × 170 cm

harrowing tale
2020, 200 × 180 cm

little kinky 2021, 75 × 85 cm

Laura Limbourg
1996
Belgie
Belgium

STUDIUM

STUDIES

2018—dosud
till now

Akademie výtvarných umění v Praze,
Ateliér malby III, Škola Josefa Bolfa
Academy of fine Arts in Prague,
Painting studio III of Josef Bolf

2014—2017

Akademie výtvarných umění v Praze,
Ateliér malby IV, Škola Martina Mainera
Academy of fine Arts in Prague,
Painting studio IV of Martin Mainer

2020

Taipei National University of the Arts,
Taiwan

2019

Middlesex University London, VB

2010—2014

Soukromá umělecká střední škola
designu, s.r.o., Praha, Ateliér Jaroslava
Kláta

Private high school of design s.r.o.,
Prague, Painting studio of Jaroslav
Klát

OCENĚNÍ

AWARDS

2020

Cena kritiky za mladou malbu
Winner of 13th Prize of Art Critique
for Young Painting, Galerie kritiků,
Praha

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY

SOLO EXHIBITIONS

2022

Hump in Honey, Trafo Gallery

2020

Gimme a Big Great Smile, Nová
Galerie, Praha

2020

In the Mood, Galerie Dolmen, Praha

SKUPINOVÉ VÝSTAVY

GROUP EXHIBITIONS

2021

No drama, chemistry gallery, Brusel

2021

Kaleidoscope, Yiri Arts, Taiwan

2021

ART TAIPEI, Yiri Arts, Taiwan

2021

Paralelní scénáře, The Chemistry
Gallery, Praha

2021

Ta Malba, Trafo Gallery, Praha

2020

Let Me Tell You a Story about...,
Galerie kritiků, Praha

2020

Kunstkabinett, DSC gallery, Praha

2020

ART TAIPEI, Yiri Arts, Taiwan

2020

Ucooperative Movement, Yiri Arts,
Taiwan

2020

ART TAICHUNG, Yiri Arts, Taiwan

2020

Cena kritiky za mladou malbu, Galerie
kritiků, Praha

2019

Boys and Girls, Nová galerie, Praha

2019

Speed art dating, Ex post, Praha

2019

Please wait to be called, Ply gallery,
London, VB

2019

Girls Girls Girls, Art & event gallery

Černá labuť, Praha

2019

Spectator disease, Polansky gallery,
Praha

2019

Spectator disease, Holešovická
šachta, Praha

PETR VAŇOUS

kurátor, texty

curator, texts

BLANKA ČERMÁKOVÁ

VERONIKA ČECHMÁNKOVÁ

produkce

production

ONDŘEJ ŠORM

grafický design

graphic design

PHIL JONES

překlad

translation

TEREZA HUBÁČKOVÁ

korektura češtiny

czech proofreading

ARCHIV AUTORKY

AUTHOR'S ARCHIVE

fotografie

photos

ANETA ZIMOVÁ VRKOTOVÁ

portrét

portrait photo

TISKÁRNA HELBICH, A. S.

tisk

print

333

počet výtisků

print run

VYDAL SPOLEK TRAFKA

jako svou 34. publikaci.

PUBLISHED BY SPOLEK TRAFKA

as book no. 34.

laura limbourg

hump in honey 13. 1. — 27. 2. 2022 trafo gallery

